

Sygn. akt VI Ka 386/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014r.

sprawy **K. C.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 14 maja 2014 r. sygn. akt II K 398/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. C. w ten sposób, że orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności obniża do 1 (jednego) roku,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w tym opłatę w kwocie 380 złotych za obie instancje.

Sygn. akt VIKa 386/14

UZASADNIENIE

K. C. oskarżony został o to, że w dniu 29 października 2013 r. w J., województwo (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,39 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki „V.(...)” nr rej. (...)przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goerlitz -Niemcy o sygn. akt 6 Cs 130 Js 3476/11 z dnia 01.06.2011 r. za czyn umyślnego kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości z art. §§316 ust. 1 69, 69a, 69b kodeksu karnego niemieckiego tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt IIK 398/14:

I. uznał oskarżonego K. C. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 178a § 4 k.k. i za to za podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 4 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu K. C. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. okres próby na 5 (pięć) lat;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. C. karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych każda;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. C. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;

V. na podstawie art. 49 § 2 k.k. zasądził od oskarżonego K. C. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) złotych;

VI. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu K. C. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 października 2013r. do dnia 14 maja 2014r.;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził w całości od oskarżonego K. C. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 696,08 zł, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu 500 zł opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony, który zarzucił rażąco niewspółmierność kary do popełnionego czynu. Wniósł o zmianę wyroku w części dotyczącej wysokości kary i zastosowania środka karnego tj.:

- pkt I uznanie oskarżonego K. C. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 178a § 4 kki za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzenie mu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- pkt IV na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie tylko w części.

Z ustalonego stanu faktycznego niekwestionowanego przez skarżącego wynika że oskarżony K. C. kierował samochodem bezpośrednio po spożyciu znacznej ilości wódki oraz piwa, znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,39 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu i jadąc w takim stanie jedną z ulic (...) wjechał do rowu i „dachował”. Wszystkie te okoliczności świadczą na niekorzyść oskarżonego i wskazują na bardzo wysoką społeczną szkodliwość czynu oskarżonego. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd I instancji jednakowoż popadł w sprzeczność, z jednej strony bowiem uznał że zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek” z art. 69 § 4 k.k. i możliwe jest warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, z drugiej zaś orzekł tą karę w wysokim wymiarze 1 roku i 6 miesięcy. Wskazać należy że oskarżony za kierowanie pojazdem w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości skazany był tylko raz na karę grzywny (k.16). Sąd Okręgowy uznał mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, że kara pozbawienia wolności w wyżej wymienionym wymiarze jest rażąco surowa i zmieniając wyrok obniżył ją do 1 roku.

Nie znalazł natomiast Sąd Okręgowy podstaw do ingerencji w zaskarżony wyrok w zakresie środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Stwierdzony stopień nietrzeźwości oskarżonego wskazuje wręcz na stan upojenia alkoholowego a „dachowanie” jego samochodu świadczy iż nie był on w stanie zapanować nad pojazdem. W tym stanie rzeczy wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego na okres 4 lat z pewnością nie jest rozstrzygnięciem rażąco surowym.

Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. C. w ten sposób że orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności obniżył do 1 roku. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w kwocie 380 zł. za obie instancje.

AP